

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **SLOT Group, a.s.**, se sídlem Jáchymovská 142, Karlovy Vary, zastoupeného Mgr. Alešem Smetankou, advokátem Kocián Šolc Balaštík, advokátní kancelář, s.r.o., se sídlem Jungmannova 745/24, Praha 1, proti žalovanému **Magistrátu města Ostravy** se sídlem Prokešovo náměstí 8, Ostrava, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 10.7.2014 č.j. SMO/251297/14/OFR/HI, ve věci místního poplatku,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 10.7.2014 č.j. SMO/251297/14/OFR/HI **se z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen **zaplatit** žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11.228,- Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám Mgr. Aleše Smetanky, advokáta Kocián Šolc Balaštík, advokátní kancelář, s.r.o., se sídlem Jungmannova 745/24, Praha 1.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo změněno rozhodnutí Úřadu městského obvodu Poruba ze dne 12.9.2011 č.j. POR 45401/2011 – platební výměr na místní poplatek za jiná technická herní zařízení (dále jen JTHZ) za období od 1.1.2011 do 30.9.2011.

Žalobce v žalobě namítl, že

- 1) napadené rozhodnutí žalovaného je nicotné, když je v něm jako adresát povinnosti uvedena již zaniklá společnost APEX On-line. Žalobce totiž ke dni 31.10.2012 vstoupil do právního postavení této zaniklé společnosti, v důsledku fúze na něj přešla všechna práva a povinnosti APEX On-line.
- 2) Poplatková povinnost byla prekludována. Poplatková povinnost se týkala období 1.1.2011 až 30.9.2011, s ohledem na vyhlášku Statutárního města Ostravy č.15/2010 (dále jen vyhláška) byla splatnost ke dni 10.1.2011, 10.4.2011 a 10.7.2011, platební výměr však nabyl právní moci až 17.7.2014, tj. po uplynutí tříleté lhůty podle § 148 zákona č. 280/2009 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen DŘ).
- 3) Správce poplatku vůbec neodůvodnil konkrétní výši sankčního navýšení a žalovaný se nevypořádal s většinou žalobcových odvolacích námitek, které k tomu směřovaly. Správní orgány vůbec nezohlednily okolnosti případu – žalobce poplatky platil, avšak v jiné výši, než si představoval správce poplatku. To bylo dáno nejednoznačnou a terminologicky nepřesnou právní úpravou, dlouhodobě vyvolávající pochybnosti a otázky o správném výkladu. Žalobce k tomu poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 27.2.2014 č.j.9 Afs 54/2013-33. Žalobce nelze „trestat“ za to, že zvolil jiný výklad nejasné právní úpravy než správce poplatku. Žalobce plnil ohlašovací povinnost, reagoval na výzvy správce poplatku. Žalobce byl rozhodnutím správních orgánů postaven na roveň subjektům, které nesplnily poplatkovou povinnost vůbec, a se správcem vůbec nespolupracovali.

Žalovaný ve vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. K prekluzi uvedl, že napadenému rozhodnutí předcházelo rozhodnutí nadřízeného Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, který prohlásil za nicotné předcházející odvolací rozhodnutí vydané žalovaným dne 23.7.2013, takže se uplatnil § 148 odst. 2 písm. e) DŘ – lhůta se prodloužila o 1 rok. K prekluzi podle žalovaného nemohlo dojít také proto, že žalobce uhradil vše včetně navýšení ještě v roce 2011.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Pokud jde o žalobní bod 1), z obsahu správního spisu soud zjistil, že napadené rozhodnutí je adresováno žalobci, ten je jak v záhlaví, tak v odůvodnění označen jako nástupnický subjekt po společnosti APEX On-line, která zanikla sloučením ke dni 31.10.2012. Žalobcova námitka, týkající se nesprávného adresování napadeného rozhodnutí, tedy nemá věcné opodstatnění.

Pokud jde o žalobní bod 2), z obsahu správního spisu soud zjistil, že správce poplatku vydal platební výměr dne 12.9.2011 a adresoval jej správně společnosti APEX On-line, tato společnost také podala odvolání. O odvolání rozhodl žalovaný nejprve dne 23.7.2013 (adresát stále APEX On-line), toto odvolací rozhodnutí bylo prohlášeno za nicotné rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje dne 21.5.2014, načež žalovaný vydal napadené rozhodnutí o odvolání (adresát – žalobce) dne 10.7.2014 – právní moci nabylo 17.7.2014. Ze shodných tvrzení účastníků řízení přitom vyplývá, že APEX On-line zanikl ke dni 31.10.2012.

V souladu s vyhláškou (dostupnou na stránkách Statutárního města Ostravy, jak soud ověřil), byla stanovena sazba 5.000,- Kč za každé JTHZ na 3 měsíce, s tím, že poplatková povinnost vzniká dnem uvedení povoleného JTHZ do provozu. Místní poplatek je splatný do 10 dnů od vzniku poplatkové povinnosti a poté vždy k 10. dni prvního měsíce následujícího tříměsíčního období. Podle § 148 odst. 1 věty první DŘ, daň nelze stanovit po uplynutí lhůty pro stanovení daně, která činí 3 roky. Z uvedeného tedy vyplývá konec lhůty pro rozhodnutí o stanovení poplatku ke dni 10.1.2014 (za období 1.1. – 31.3.2011), 10.4.2014 (za období 1.4. – 30.6.2011) a 10.7.2014 (za období 1.7. – 30.9.2011). V souladu s judikaturou, jak ji zmiňoval i žalobce v žalobě, musí jít o rozhodnutí pravomocné.

Žalovaný namítal, že tato lhůta byla prodloužena o rok na základě prohlášení nicotnosti předchozího rozhodnutí žalovaného. Podle § 148 odst. 2 písm. e) DŘ, lhůta pro stanovení daně se prodlužuje o 1 rok, pokud v posledních 12 měsících před uplynutím dosavadní lhůty pro stanovení daně došlo k oznámení rozhodnutí o prohlášení nicotnosti rozhodnutí o stanovení daně. Krajský soud má za to, že citované ustanovení není pro daný případ použitelné. To, co je podle daňového řádu „rozhodnutím o stanovení daně“, definuje zcela jednoznačně § 147 odst. 1 DŘ : správce daně v nalézacím řízení stanoví daňovému subjektu daň rozhodnutím, které se označuje jako platební výměr, dodatečný platební výměr nebo hromadný předpisný seznam. Dále, § 148 odst. 2 DŘ výslovně odlišuje rozhodnutí o stanovení daně (písm. b/) od rozhodnutí ve věci opravného prostředku (písm. d/). Rozhodnutí, které bylo Krajským úřadem Moravskoslezského kraje prohlášeno nicotným, nebylo rozhodnutí o stanovení daně (= platební výměr), nýbrž rozhodnutí ve věci opravného prostředku (= o odvolání). Nedošlo tedy k prodloužení lhůty na základě § 148 odst. 2 písm. e) DŘ, neboť toto ustanovení se týká jen rozhodnutí o stanovení daně, nikoli rozhodnutí ve věci opravného prostředku. Nedošlo ani k prodloužení lhůty podle některého ze zbývajících ustanovení § 148 odst. 2 DŘ, kdy časově by v úvahu přicházela jen možnost podle písm. d) - oznámení rozhodnutí ve věci opravného prostředku (vydaného žalovaným 23.7.2013), avšak právě tento opravný prostředek byl prohlášen nicotným, tj. od počátku neexistentním. Napadené rozhodnutí žalovaného (potažmo i platební výměr) tak nabylo právní moci až po uplynutí lhůty podle § 148 odst. 1 DŘ. Na tom nemůže ničeho změnit ani tvrzení žalovaného, že žalobce ještě v roce 2011 vše uhradil, neboť zde byla řešena otázka stanovení poplatku, nikoli jeho výběru. Žalobní bod 2) je tedy důvodný.

Pokud jde o žalobní bod 3), tím se již soud nezabýval s ohledem na zjištěnou prekluzi samotné poplatkové povinnosti.

Soud tedy rozhodnutí žalovaného zrušil v souladu s § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalobci vznikly náklady zaplacením soudního poplatku ve výši 3.000,- Kč a náklady právního zastoupení advokátem ve výši 8.228,- Kč (2 úkony právní služby po 3.100,- Kč, 2x režijní paušál po 300,- Kč – převzetí věci, sepsání žaloby, a to včetně DPH). Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení tuto částku, a to dle § 64 s.ř.s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o.s.ř.) k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 19. listopadu 2015

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu